Kéž naše prázdninové cesty a putování

neskončí v troskách,

nýbrž směřují k Trojjedinému

Jsme tu pro Boha a pro Vás! Nebojte se nás navštívit.

Římskokatolická farnost děkanství Polička
náměstí Bohuslava Martinů 1, 572 01 Polička
www.farnostpolicka.cz farar@farnostpolicka.cz
Kancelář: 461 725 172 Kněz: 608 719 872
IČO: 49324675 č. ú.: 1282832319/0800

Farní posel vychází pro vnitřní potřebu farnosti Polička 11x v roce.
Náklady na výtisk jsou necelých 10 Kč.
Další číslo vyjde 1. září 2019, uzávěrka je 25. srpna 2019.
Příspěvky zasílejte na: posel@farnostpolicka.cz
Fotografie: Jaroslava Trmačová, Stanislav Grubhoffer, archiv Mirka Andrleho, Róza Vymětalová, P. Josef Matras, Stanislav Větrovský, archiv P. Míly Brhela
Korektury: Veronika Ptáčková
Za obsah odpovídá: P. Tomáš Enderle

Římskokatolická farnost děkanství Polička

FARNÍ POSEL

PRÁZDNINY 2019

15 ZPRÁV,

které by Vám neměly uniknout

29. května… proběhlo na faře výběrové řízení na nového ředitele poličské Charity. Zvítězil Mgr. Martin Dvořák z Bystrého u Poličky, kterému tímto přejeme mnoho požehnání a úspěchů v jeho nové nelehké službě. Koneckonců je to v našem zájmu.

1. června… v rámci Času pro neobyčejné zážitky musel pan farář zcela nestranně uznat, že jsme jako farnost měli na náměstí v rámci dotačního programu EU ten nejhezčí stánek. Děkujeme všem, kdo se podíleli na realizaci této akce za farnost ať v kostele sv. Michaela nebo na náměstí.

2. června… ke stolu Páně poprvé přistoupilo 15 dětí z farnosti.

7. června… přišel na konzultaci pan varhanář Žloutek, který dal ve své dílně dohromady varhany od sv. Michaela, a dohodli jsme se na tom, že je zase rozloží a uskladní, jelikož jsme letos neuspěli se žádostí o dotaci na Pardubickém kraji.

8. června… tedy ve svatodušní sobotu, probíhal benefiční běh Jarmila Běhoděje a koncert pro charitu u sv. Michaela a svatodušní vigilie a Vy byste měli litovat, pokud jste na tom všem nebyli přítomni, protože se to moc vyvedlo. Tak budete mít třeba šanci za rok.

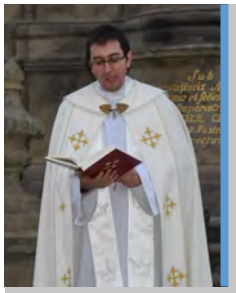

Slovo kněze

na úvod

Drazí farníci a milí čtenáři,

kdysi jsem do Hromosvodu napsal:

Dovoluji si navrhnout tři prvky, které by neměly vypadnout z našeho prázdninového obrazu. Rodina, služba a krása. Náš čas strávený s rodinou by neměl býti výrazem rezignované povolnosti (už zase rodinná dovolená!), ale kreativním časem stráveným obnovováním a prohlubováním vztahů s lidmi, kteří jsou a budou v mém životě důležití. Služba, tedy nesobecká práce ve prospěch druhých, ať jsou to děti na letních táborech nebo babičky v domovech důchodců. Nakonec nesmíme zapomenout na krásu, tedy strávit kus prázdnin něčím, co mne povzbuzuje, těší, co mi dává život, co ve mně vzbuzuje jistotu, že život je něco mnohem víc než práce a škola. Hledat krásu je něco jiného a důležitějšího než relaxovat, hledat krásno znamená zakoušet nekonečno. Ať už Vám srdce poskočí při čundru nebo při četbě kvalitního románu, určitě by mělo tyto prázdniny poskočit.

Požehnané prožití prázdnin vyprošuji farníkům i všem ostatním.

P. Tomáš Enderle
AMDG, slavnost Narození sv. Jana Křtitele, L. P. 2019

9. června… se na sebranické faře o Letnicích večer setkalo několik farářů našeho vikariátu, aby vymysleli, co zajímavého by v příštím školním roce mohli nabídnout ministrantům. Pro 10 kněží se podávalo 30 řízků… jo a taky se vymyslel ten program pro ministranty, takže se mají od září na co těšit.

10. června… se na večeři na faře sešli současní a budoucí katecheti farnosti. Bruschetty nebyly dost propečené.

12.–14. června… jsme na faře hostili žáky 4.B z Církevní základní školy v Hradci Králové, kteří zde byli na výletě. Jeden čtvrťák, když poprvé vstoupil do chodby fary, nadšeně konstatoval: „Tak tady se mi bude líbit."

13. června… v rámci setkání kněží do deseti let od svěcení s biskupem si zelenáči vyslechli přednášku o doprovázení umírajících od Jany Sieberové, zakladatelky domácího hospice v Hořicích.

16. června… na farním dnu pan farář kázal na téma, jak je to dobře, že nám bude pršet. Nepršelo. Tak třeba příští rok.

17. června… proběhla farní vizitace (kontrola) vikářem Josefem Matrasem. Pochybení nenašel, oběd mu chutnal, takže úspěch.

… se na večeři na faře sešli současní kostelníci farnosti. Tiramisu nebylo dostatečně uleželé.

20. června… se na mši svatou pacientům LDN i panu řediteli přišla představit paní Božena Šplíchalová z Oldřiše, která nastupuje v Poličce a Bystrém roli nemocniční kaplanky. Ať jí Pán v této práci žehná. Více informací se dozvíme v některém z příštích čísel Farního posla.

21. června… vyrazilo 10 nočních poutníků do Lísku. Těšili se mnohem lepšímu počasí než minulý rok a do cíle dorazili všichni. Naprostá většina z nich i nezraněna.

24. června… si umělci z Olomouce přišli očíhnout své ubytování na Zahradě u Mlýna při jejich letošní pouti. Více informací o pouti za umělce v samostatném článku.

Mládež vyjela sportovat do Prahy

V pátek 21. června jsme spolu s několika dalšími nadšenými mladými sportovci z farnosti vyrazili do Prahy na SKAM (Setkání křesťanské aktivní mládeže). Po více než třech hodinách cesty, při které jsme si stihli doplnit mezery ve znalosti pravidel florbalu (od jediného florbalisty Samíka Š.) a promyslet taktiku a strategii, jsme dorazili do Dolních Počernic v Praze, kde se setkání konalo. Poté nás čekal náročnější úkol – postavit stany. Ačkoliv se to jeví jako věc jednoduchá, měli jsme problémy nejen s kolíky a plachtami, ale i s otravným hmyzem. I přes značné obtíže se nám to nakonec podařilo a mohli jsme se uložit ke spánku.

Druhý den ráno jsme se hned převlékli do dresů s myšlenkou, že musíme aspoň dobře vypadat, když už pořádně neumíme hrát florbal – a opravdu to zabralo, většina soupeřů si nás prohlížela s respektem. V 8:30 proběhlo zahájení a společné focení všech účastníků setkání – fotbalistů, florbalistů a volejbalistů, následovalo požehnání (s přislíbením posledního pomazání, pokud by bylo potřeba) a v 9:00 začaly první boje o putovní poháry.

Naším prvním soupeřem byl tým z Otrokovic, který jsme po urputném boji zdolali 4:2, se svým výkonem jsme však nebyli zcela spokojeni. Druhý tým, se kterým jsme se utkali, byl rovněž z Otrokovic (ano, příští rok také můžeme složit více týmů J), tomu jsme těsně podlehli 3:4, přesto jsme se svou hrou byli spokojenější. Pro třetí zápas jsme měli velkou motivaci vyhrát, protože boj o třetí místo byl na dosah. Nakonec jsme soupeře z Prahy porazili vysoko 6:1, především zásluhou nejlepší střelkyně turnaje Týny Š., obránce Tomka P., ale i stále se zlepšujícího gólmana Petra D.

Boj o medaile byl napínavý až do konce. V první polovině jsme byli lepším týmem, ale v druhé půli náš týmový výkon bohužel nestačil na dva ostrostřelce z pardubického týmu. Výsledné skóre 3:5 nás sice velmi mrzelo, ale čtvrté místo z konkurence osmi týmů bereme jako velký úspěch.

Chuť jsme si spravili v atletickém klání, které probíhalo průběžně celý den. Členové týmu sbírali úspěchy v individuálních disciplínách, ale největší radost jsme měli ze stříbrných a bronzových medailí štafet. Hned po ukončení sportovního klání se konala mše svatá a následná grilovačka, které jsme se bohužel nemohli účastnit, protože nás tlačil čas. Celé setkání se nám velmi líbilo pro přátelskou atmosféru a možnost poznání nových lidí. Příští rok určitě pojedeme znovu a snad budeme o něco úspěšnější!

Natálka a Kristýna Šafářovi

Denní stacionář

Kukátko do Charity

V našem Kukátku do Charity jsme Vás zatím seznámili s Charitní ošetřovatelskou službou (CHOS), Charitní pečovatelskou službou (CHPS), Občanskou poradnou (OP) a Nízkoprahovým denním centrem (NDC). Dnes zabrousíme do roku 1998, kdy se poličská Charita stala průkopníkem nového, neústavního způsobu péče o lidi s mentálním postižením a vybudovala první Denní stacionář ve svitavském okrese.

Začala s osmi klienty v přízemí bývalé mateřské školky pronajaté od města (nynější Charitní dům III) a pokusy/omyly, hojně usměrňovanými vzděláváním, stážemi a přemýšlením o problémech, se dopracovala do nynější podoby, kdy pomáhá 43 osobám s mentálním postižením z Poličky a širšího okolí. Patnáct jich je s těžkým mentálním a zdravotním postižením zařazeno do Denního stacionáře, dva jsou vozíčkáři, 29 osob s lehčím mentálním handicapem využívá sociálně terapeutické AC dílny. Díky prvotním nedobrým zkušenostem s mísením mentálně postižených s duševně nemocnými jsme velmi brzy zjistili, že je třeba k těmto dvěma skupinám přistupovat rozdílně. Proto jsme v roce 2005 založili novou službu Otevřené dveře, orientovanou na lidi psychicky nemocné. Zde máme nyní v péči cca 70 klientů.

A jakou podobu má Denní stacionář dnes? Obývá samostatně patro v Charitním domě I, kde využívá veškeré bezbariérové prvky. Denně od pondělka do pátku do něho přichází nebo je sváženo až 8 klientů. Ze dvou třetin jsou to muži. Starají se o ně dvě osobní asistentky ve dvou čtyřčlenných skupinách. Cílem jejich práce je péče o tyto lidi a udržování, případně rozvíjení jejich schopností. Ačkoliv věkový průměr našich klientů dosahuje 37 let, jejich mentální věk se pohybuje mezi jedním až pěti roky. Proto i představy o samostatnosti jsou v našem podání o poznání skromnější, než bývá u zdravé populace. Jsme velmi vděčni za každý jejich malý posun v základních dovednostech – oblékání, stravování, osobní hygieně atp. Hodně pracujeme na rozvíjení komunikace, jež, ač značně postižena, je naprosto nezbytná k utváření pohody a bezpečí pro uživatele služeb a k jejich správnému vedení.

Pobyt v Denním stacionáři má svůj pravidelný rytmus. Čas rukodělné práce, vycházek, sociálních a volnočasových aktivit střídá jídlo, oblékání a péče o hygienu i nezbytný odpočinek, vyžaduje-li to klientův stav. Každá sebemenší aktivita je příležitostí k procvičování.
V posledních letech se hodně věnujeme pohybu, jelikož řada klientů trpí nadváhou a problémy k ní přidruženými. Denně je do programu zařazována vycházka, jednou týdně cvičení s dobrovolníkem Petrem Schafferem, jednou týdně plavání a na příští školní rok chystáme pohybovou a taneční terapii s paní Malíkovou, na niž jsme získali prostředky z Charitního běhu Jarmila Běhoděje. Jednou měsíčně do DS dochází logopedka Hana Dalíková na individuální a skupinovou logoterapii a stejně tak často pan farář Tomšíček s pastorační terapií. Na zahradě klienti pečují o záhon zeleniny, chodí vařit do cvičné kuchyně a v létě začnou jezdit k dobrovolnici Soně na její farmu Falbgery. S našimi uživateli služeb se neostýcháme navštívit divadelní představení, restauraci, kavárnu, vypravit se s nimi na výlet nebo připravit vystoupení pro veřejnost.

Za idylickým obrazem spokojených klientů, které pravidelně vídáme na poličském náměstí při vycházkách, stojí citlivá, namáhavá a do kola trpělivě se opakující práce našich pracovnic – asistentek. Pečují s porozuměním pro klienty i jejich rodiny. Nikdy se nevzdávají, ale nápaditě hledají cesty k řešení. Aby námahu služby dobře zvládaly, věnujeme pozornost jejich rozvoji. Jsou proškoleny v bazální stimulaci, v manipulaci s imobilním člověkem, ve zvládání agrese, v první pomoci, v sexualitě mentálně postižených lidí a v dalších odbornostech. K načerpání sil mají k dispozici supervize a další mimopracovní aktivity, které pracovníkům poličská Charita poskytuje. Je třeba, aby zůstaly v dobré psychické kondici a dokázaly být v případě potřeby oporou také rodinám svých klientů, jež mohou být dlouholetou péčí o těžce mentálně postiženého blízkého zcela vyčerpány.

Služba Denního stacionáře spadá do kategorie takzvané sociální péče. Je podle zákona o sociálních službách placená, takže klient na péči přispívá. Zaplatí 60 korun za hodinu za úkony, které zvládá sám, pouze s dohledem pracovníka, a 100 korun za hodinu za úkony, s nimiž mu pracovník pomáhá, případně je přímo vykonává. Pro klienty by to neměl být problém, protože kromě svého invalidního důchodu pobírají příspěvky na péči ve třetím až čtvrtém stupni.

Podrobné informace o službě získáte na charitním webu www.policka.charita.cz nebo od vedoucí Denního stacionáře Jaroslavy Trmačové (tel. 731 598 815, e-mail: jaroslava.trmacova@pol.hk.caritas.cz) nebo od sociální pracovnice Mileny Nedělové (tel. 739 003 340, e-mail: milena.nedelova@pol.hk.caritas.cz).

Štěpánka Dvořáková

Chléb a hry

Zase prázdniny?

Ranní večeře Páně

Je pro mne velikou radostí, že dá-li Pán Bůh, bude v Poličce tyto prázdniny sloužena veřejná mše svatá úplně každý den. Stejně jako minulý rok budete moci přijít do farní kaple i v pondělí ráno. Na rozdíl od minulého roku budete moci dorazit už v 6:00, protože v pondělí budeme mít podobný modlitební režim jako při úterních mších.
Pokud mohu dosavadní půlroční zkušenost s nově zavedenými ranními zhodnotit, pak jsem velmi spokojen, a to nejen kvůli tomu, že si nemusím připravovat kázání. A vypadá to, že těm z Vás, kteří si na tuto mši svatou přivstanou, také vyhovuje ve mši „méně faráře“, a tím pádem více prostoru pro ticho, ve kterém může promlouvat sám Pán. A nejlepší na tom je, že takováhle ranní mše je stejně krásná, ať na ni přijdou lidé tři nebo třicet.

Deskové hry na faře

V hledání slepých uliček pastorace mládeže přistupuji tyto prázdniny k deskovým hrám. V poslední době vychází řada velmi podnětných deskovek, které rozvíjí nejen strategické a logické myšlení, ale mnohdy i fantazii. Podle toho, kolik se nás v daný termín sejde a na co budeme mít náladu, si můžeme zahrát Dominion, Dixit, Krycí jména, Munchkina, Bylo nebylo, Betrayal at House on the Hill a leckteré další včetně těch, které přinesete Vy.
Scházet se budeme každé prázdninové pondělí (kromě prvního) od 17:00. Vzhledem k náročnosti her je vhodná účast dětí a mládeže od druhého stupně základní školy po vysokou školu.

P. Tomáš Enderle

Misijní rok: Žehnání domů

Drobný report z první fáze bláhové akce

Ten bláznivý nápad nepochází z mé hlavy. Nepochází ani z hlavy našeho vikáře P. Josefa Matrase, který v minulém roce zazvonil u každých dveří ve své farnosti s nabídkou požehnání. Nicméně právě skrze otce Josefa se ke mně dostal. Delší dobu jsem přemýšlel, zda je tato praxe přenositelná do Poličky, zda nebude budit pohoršení nebo působit nepochopení. Pak se mnou přemýšlela i pastorační rada. A nic moc jsme nevymysleli. Když dojde rozum na hranici, je třeba to zkusit.

Zběžným pohledem na mapu Poličky se dá vypočítat, že pokud bych zvládl obejít takových 60 bytů za týden, tak by mi toto obcházení trvalo téměř rok. To je samozřejmě docela děsivá představa, zvlášť když jeden z mála termínů pro takový počin byl můj volný den. A tak jsem si zkrátka řekl, že to vyzkouším a uvidím, třeba mi nikdo neotevře a mé volné dny budou zachovány. To se ale nestalo.

Do každé schránky ve vybraných ulicích jsem tedy hodil informaci o tom, kdy asi se v daném domě zastavím a s jakou nabídkou, aby na mě byli připraveni a třeba mi nemuseli otevírat, pokud by jim nepřišlo vhod se setkat s katolickým knězem. Pak už byl čas vyrazit.

Pro přehlednost jsem si Poličáky kategorizoval do skupin:

K – lidé kosteloví, které znám, a tak se s nimi mohu pomodlit tam, kde bydlí
1 – lidé, které z kostela neznám, ale projevovali jasný zájem o tuto službu
2 – lidé, kteří moc nevěděli, o co se jedná, a s rozpaky si nechali požehnat byt
3 – nedozvonil jsem se (možná kvůli nezájmu, možná kvůli nepřítomnosti)
4 – lidé, kteří zdvořile odmítli
5 – lidé, kteří hrubě odmítli

Za nějakých 6 týdnů obcházení Poličky jsem byl překvapen, kolik lidí spadalo do kategorie 1. Mohl bych vskutku dlouho přemýšlet nad tím, jestli taková akce má smysl, ale stačilo jediné odpoledne, abych pochopil, že smysl má. Ano, jistě jsou lidé, kteří si potvrdí svoje předsudky o církvi, a jistě jsou lidé, kteří žehnání nepochopí, ale těch několik setkání ústících v přijetí svátostí za to rozhodně stojí a stejně tak řada setkání s ne úplně tak věřícími lidmi dobré vůle.

Jelikož se jedná o časově a psychicky náročnou službu, rozhodl jsem se žehnání domů věnovat ve velikonoční době, kdy je relativně více času. Tedy pokud se na Vás a Vaše sousedy letos nedostalo, třeba za rok budete mít víc štěstí.

P. Tomáš Enderle

Vzpomínáme...

Před 20 lety 24. srpna 1999 zemřel břevnovský arciopat **Jan Nepomuk Anastáz Opasek**. U příležitosti arciopatova 100. výročí narození byl dne 20. dubna 2013 odhalen v Kolíně, kde prožíval své mládí, v parku J. A. Komenského pomník s jeho bustou, na němž jsou zachyceny mezníky jeho života. Autorem pomníku je akademický sochař Stanislav Hanzlík. Pomník posvětil opat Strahovského kláštera Michael Josef Pojezdný za přítomnosti starosty města Víta Rakušana a občanů Kolína. Na tomto pomníku nalézáme důležité mezníky jeho života:

Jan Nepomuk Anastáz Opasek

Narodil se 20. dubna 1913 ve Vídni.
V Kolíně nad Labem žil v letech 1919 až 1932.
Po maturitě na kolínském reálném gymnáziu vstoupil do břevnovské benediktinské komunity.
Řádová studia absolvoval v letech 1933 až 1938 v Praze a Římě.
Po kněžském svěcení r. 1938 byl jmenován konventuálním převorem.
Roku 1947 byl zvolen členy konventu za opata.
V září 1949 byl zatčen a následující rok odsouzen za velezradu na doživotí.
V roce 1960 byl amnestován a poté pracoval v dělnických profesích.
V prosinci 1968 odešel do zahraničí, roku 1969 promoval na Lateránské univerzitě v Římě. V roce 1972 inicioval vznik sdružení Opus bonum.
Úplně rehabilitován byl až roku 1990.
Tehdy se vrátil zpět do Břevnova a obnovil komunitu benediktinů.
V roce milénia kláštera r. 1993 povýšil Svatý otec Jan Pavel II. opatství na arciopatství a Opaska jmenoval arciopatem.
Zemřel 24. srpna 1999 při návštěvě kláštera v bavorském Rohru.
Pochován je na břevnovském hřbitově.

Před 35 lety 30. července 1984 zemřel **P. Vladimír Tláskal**, který v Poličce působil jako kaplan a administrátor v nelehké době 1949–1950, v době, kdy v Poličce došlo k zatýkání děkana Jaroslava Daňka. Narodil se 1. října 1923 v Rychnově nad Kněžnou, kde je také pochován. Z Poličky byl poslán do Zdechovic na Pardubicku. Jeho poslední působiště bylo v Lázních Bohdanči.

Před 90 lety 18. srpna 1929 se v Poličce narodil **P. Karel Kovář**. Po absolvování středoškolských i teologických studií přijal dne 26. června 1955 v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích svátost kněžství skrze modlitbu a vzkládání rukou pražského pomocného biskupa a poličského rodáka Mons. Antonína Eltschknera. Kaplanský rok prožil ve Skutči a jako administrátor sloužil Božímu lidu ve farnostech Zahrádka, Kaliště, Vojslavice, Česká Bělá a Pohled. Od r. 1970 byl duchovním správcem v Krouně a Pusté Kamenici. Zemřel po dlouhé těžké nemoci 5. října 2005 a na vlastní přání bylo jeho tělo uloženo do kněžského hrobu na hřbitově u kostela sv. archanděla Michaela v Krouně.

Před 200 lety 19. srpna 1819 zemřel na souchotiny **P. Václav Pupeček**, někdejší poličský katecheta, který se stal 3. ledna 1790 ředitelem zdejší hlavní školy. Roku 1804 odešel jako farář do Radiměře, ve které působil 15 let a kde je také pochován.

Mirek Andrle

Farní pouť do Křtin a Sloupu

21. září 2019
V letošním roce plánujeme farní pouť na dvě poutní místa v okrese Blansko. Navštívili bychom společně dvě mariánská poutní místa.
Sloup v Moravském krasu s kostelem Panny Marie Bolestné
Křtiny s kostelem Jména Panny Marie

Mezi oběma prohlídkami bude zajištěn i společný oběd v Zámecké restauraci ve Křtinách.
Přihlášky přijímáme do konce července na nástěnkách v kostele nebo přímo u paní Navrátilové.
Další program bude upřesněn v příštím Farním poslu.

Pozvánky a nabídky

aneb co si můžete přečíst na nástěnkách

10. - 14. 7. **Katolická charismatická konference** – Brno Výstaviště BVV

20. 7. **Letní pouť rodin a nemocných ke sv. Zdislavě**—Jablonné v Podještědí

20.—27. 7. **Pěší pouť k Božímu milosrdenství**

27. 7.—4. 8. **Akademické týdny** 29. ročník v areálu Chaty Horalka ve Sněžném v Orlických horách

28. 7.—3. 8. **Pěší pouť za umělce -** Polička—Olešnice—Kunštát—Boskovice–Velké Opatovice—Jaroměřice u Jevíčka

5. – 9. 8. **Duchovní cvičení pro mladé muže a ministranty od 17 do 40 let**, kteří hledají své povolání – Olomouc.

13. – 18. 8. **Celostátní setkání animátorů** – Chotěboř.

18. 8. **Diecézní Mariánská pouť—**Hora Matky Boží Králíky

7.—8. 9. **Pouť rodičů, kteří přišli o dítě před, při nebo po porodu**—Králíky

Poutě na Chlumku u Luže

I. chlumecká pouť „Třešňová“ (Navštívení): Neděle 7. 7. 2019, mše svaté:
8:00 – P. Pavel Kadlečík SDB
9:30 – Mons. Jan Paseka, generální vikář
11:00 – Mons. Karel Herbst, světící biskup
14:30 – svátostné požehnání

II. chlumecká pouť „Okurková“ (Nanebevzetí): Neděle 18. 8. 2019, mše svaté:
8:00 – P. Josef Hubálek
9:30 – Mons. Josef Hrdlička, světící biskup
11:00 – P. Jan Lukeš, novokněz
14:30 – svátostné požehnání

III. chlumecká pouť „Švestková“ (Narození): Neděle 8. 9. 2019, mše svaté:
8:00 – P. Josef Hubálek
9:30 – P. Tomáš Petráček
10:45 – přednáška doc. Tomáše Petráčka, Ph.D., Th.D., „Misijní povolání církve v dějinách a dnes“
14:30 – svátostné požehnání

Čtení na prázdniny

tipy pro děti a mládež

Kdy jindy si najít čas na knížku než o prázdninách. Čekají nás dlouhé večery, rána, kdy můžeme ležet v posteli a číst si, jistě se najdou i jiné příležitosti, kdy můžeme vzít knihu do ruky. Chtěli byste nějakou doporučit? Pokud ano, tak můžete číst dál.

Ti, kteří mají rádi dobrodružství a historii, si mohou přečíst knihy Oldřicha Seluckého. V knihovně máme v tuto chvíli tři: Strážce ohně (Y.154), Vojmírova cesta (Y.152), Bratr Dominik (Y.153). Knihy na sebe volně navazují v tomto pořadí.

Ti, které zajímá, jak řešit různé složité životní situace, které se mohou stát každému, ať nahlédnou do knihovny a půjčí si některou z knih Josefa Janšty. Zabývají se vztahy v rodinách, v partách dětí, mezi zamilovanými, tedy situacemi, které prožíváme i my. Tituly v knihovně: Záhadný nápis (Y.201), Desatero (Y.202), Na rozcestí (Y.203), Evička (Y.204), Od šikany ke spolču I. a II. díl (Y.205 a Y.206), Uzdravení (Y.207), Děti otce Jiřího (Y.208), Eliška a Víťa (Y.209).

Především pro dívky od 10 let je výbornou knihou na čtení titul Anna ze zeleného domu od Lucy Maud Montgomeryové. Kniha se sice odehrává v době, která je nám už vzdálená, ale příběh sirotka Anny, která si umí svojí výřečností, srdcem na dlani a fantazií získat každého čtenáře, je krásným zpestřením dnů volna. (Ukázka: „Někdy je mi moc smutno, když na ni pomyslím. Ale když tak všechno uvážím, Marie, připadá mi, že není možné zůstat dlouho smutná v tak zajímavém světě, že ne?“ /str. 107/)
V knihovně najdete pod Y.233.

Co bychom měli vědět o Baldě

Panna Maria Sněžná je jméno, pod nímž je vzývána Panna Maria v katolické liturgii. Podle legendy, doložené pravděpodobně až ve 13. století, se v době papeže Liberia v noci ze 4. na 5. srpna roku 352 odehrál zázrak, na jehož základě byla postavena římská bazilika Panny Marie Sněžné, dnes Santa Maria Maggiore (352–366), přestavěná za Sixta III. (432–440). Papež Hadrián II. zde roku 867 v přítomnosti sv. Cyrila a Metoděje položil na hlavní oltář slovanské bohoslužebné knihy, a tak je schválil a povolil jejich užívání.
Každoročně již po několik století se poutníci scházejí první neděli v srpnu k poutní bohoslužbě u kaple Panny Marie Sněžné v Baldě, zbudované hrabětem Františkem Rudolfem z Hohen-Embsu z pověření arcibiskupské konzistoře (Facultas erigendi Cappelam in balneo Balda) v letech 1747–1748. Roku 1748 byla od ústeckého děkana P. Jana Leopolda Mosbendra vysvěcena.

Osada **Balda**, známá také jako Zlatá Studně (německy *Gold Brunn*), je osada, která v roce 1930 patřila pod obec Jedlová (Schönbrunn). Leží necelou půlhodinu chůze východně od Jedlové, uprostřed hlubokých lesů. Za svou existenci osada vděčí léčivému prameni.
V roce 1835 zdroj zkoumal pražský univerzitní profesor Pleischl. Lázně původně sestávaly ze dvou lázeňských domů a jednoho bazénu. V minulosti měly lázně Zlatá Studna kapacitu 180 lidí. V současnosti je osada součástí obce Stašov (Dittersbach), která leží východně.

O objevu lázní
Legenda vypráví, že zemědělec z Jedlové v místech, kde jsou dnes lázně, našel zlatou růži. Začaly se provádět vykopávky, ale z důvodu silného proudu vody byly práce zastaveny. Podle výkopů dostala osada jméno Zlatá Studna. Není bez zajímavosti, že obcí Jedlová u Hamrů protéká Zlatý potok. Léčivý pramen byl znám již dlouho a v roce 1740 nechal Franz Rudolf Graf von Hohenembs postavit dřevěný lázeňský dům a skromný penzion. Od té doby se lázně dále rozšiřovaly a byly navštěvovány významnými osobnostmi (např. básník Jaroslav Vrchlický). V první polovině 20. století začaly lázně upadat a v roce 1945 byl zbourán zámeček, poslední stavba lázní. Zůstala jen kaple a myslivna.

Pár slov o bysterském Karmelu

a návrh na letní pouť

Škapulířové bratrstvo Panny Marie Karmelské v Bystrém bylo založeno 11. března 1683 pražským arcibiskupem na žádost majitelky bysterského panství Anny Kateřiny Martinicové. Od té doby se traduje (předává a slaví) zbožná úcta věřících k Panně Marii Karmelské v městečku Bystré u Poličky. Kostel se tak stal oblíbeným mezi poutníky a jejich počet se stále zvyšoval. Proto nechal hrabě František Rudolf z Hohenembsu roku 1722 kostel zbourat a přestavět v kostel barokní. Poutě do kostela Panny Marie Karmelské a sv. Jana Křtitele ustaly po reformách Josefa II. r. 1783, kdy byla zrušena všechna náboženská bratrstva v Čechách, (znovu se obrodily až po 1. světové válce), ani fašistický či komunistický útlak ale zbožnou úctu k Panně Marii Karmelské nezničil.
Reliéf zpodobňující patronku kostela Pannu Marii Karmelskou se nachází na oltáři z poloviny 18. století. Bystré je pravděpodobně nejstarším poutním místem Panny Marie Karmelské v České republice.
V roce 2015 královéhradecký biskup Mons. Jan Vokál obnovil zdejší škapulířové bratrstvo pod novým názvem **Rodina Karmelu v Bystrém**.
Karmelská pouť se koná vždy třetí neděli v červenci a mše svaté jsou v 7, v 9 a v 11 hodin. **Letos tato pouť připadne na neděli 21. července.**

Dvoustranu připravil Mirek Andrle

Jak jde oprava u sv. Jakuba?

a co se tam vlastně děje…

Čas sice plyne stále stejně rychle, ale nějak mi nedošlo, že uplynulo půl roku od Vánoc, kdy jsem Vám podával první zprávu o stavu revitalizace kostela sv. Jakuba. Protože většina z Vás nemá možnost navštívit kostel v tomto procesu, zmíním alespoň ty nejdůležitější věci, které se v uplynulém půlroce odehrály.

Po demontáži varhan, jejichž rekonstrukce již svižně probíhá ve varhanářské dílně pana Ponči v Krnově, jsme zrevidovali podlahu na celém kůru a zjistili, že velká část musí být vyměněna hlavně z důvodu napadení červotočem a posílení únosnosti. Po celé zimní období se čistily povrchy kleneb a stěn, jakožto příprava na nové nátěry. Spolu s tím se prováděly nové rozvody elektro, ozvučení a požárního zabezpečení. Nezapomněli jsme ani na posílení statiky v problematických partiích kostela.

Proběhly doplňující restaurátorské průzkumy, které nám trochu změnily původní předpoklady ve smyslu zvýšení náročnosti restaurátorských prací v presbyteriu a kapli Božího hrobu. Přesto zde restaurátorské práce již začaly a zatím zdárně pokračují. Po dvouměsíční diskusi a množství vzorků nové barevnosti interiéru se podařilo dojít ke shodě mezi zástupci farnosti, architektem i památkáři. První nátěry ve vrcholcích kleneb a navazujících partiích se realizují v návaznosti na restaurování polychromovaných plastik ve svornících kleneb. Zahájeno bylo také restaurování vybavení kostela včetně dveří, čehož jste si mohli všimnout při pohledu na provizorní zakrytí vstupů do kostela v průčelí. Nyní se dostáváme k venkovnímu prostředí kostela, kde si již můžete sami všimnout probíhajících prací na jižní ploše střechy kostela. Předtím však byly vyměněny poškozené části krovu a do půdního prostoru byl při otevřené střeše přenesen materiál na úpravy podkroví k prohlídkám návštěvníků. V severní fasádě kostela se podařilo do hrotitých oken v patře zpět nainstalovat zrestaurované vitráže.

Děkuji všem, kteří svým dílem přispívají k dobrému postupu prací, děkuji také za jejich trpělivost při vyrovnávání finančních závazků ze strany hlavního zhotovitele, přestože se museli na čas uskromnit, aby tíži této situace ustáli. V tuto chvíli velmi děkuji paní ing. Vlastě Macákové, která revitalizaci kostela precizně vedla od počátku a všechny vyvstalé problémy se jí podařilo vyřešit. Ač neradi, musíme se s ní v létě rozloučit kvůli radostné události v rodině.

Přeji vám všem požehnané letní dny, kdy budete moci v době prázdnin a dovolených načerpat energii do dalších měsíců. Přesto na nás, kteří se staráme o revitalizaci kostela, prosím, myslete, neboť problémů je stále dostatek a lépe se nám je daří řešit při vědomí sounáležitosti s Vámi farníky.

Ing. Jiří Kovář, technický dozor

Kdy se tedy vrátíme do kostela sv. Jakuba?
Jako při každém velkém projektu se toho může hodně pokazit, ale pokud by všechno šlo, jak má, měli bychom se vracet do kostela někdy mezi říjnem a prosincem tohoto roku. V samotnému kostele pak budou probíhat ještě další rok práce.

Pomoc pro Bosnu

Milí farníci,

zdravím Vás ze Sarajeva do Poličky a dovoluji si Vás i letos poprosit o spolupráci na přípravě ručních prací pro diplomatický bazar (https://www.facebook.com/DiplomaticWinterBazaar/).

S manželem jsme původně předpokládali, že se během letošního léta postěhujeme z Bosny a Hercegoviny zpátky domů. Protože ale zůstáváme shodou různých okolností do konce roku, s velkou radostí se budeme podílet i na letošním charitativním diplomatickém bazaru. Budu Vám opravdu vděčná za zhotovení nejrůznějších ručních výrobků, jako jsou panenky, zvířátka, polštářky a podobně. Pokud nemůžete výrobky sami zhotovit, a přesto se chcete do pomoci zapojit, můžete výrobky třeba zakoupit v poličské prodejně Fimfárum. Výrobky můžete odevzdat opět na faře paní Navrátilové do konce prázdnin (31. 8. 2019).

Všem Vám předem děkuji za pomoc a přeji hezké letní dny.

Eva Skalníková

Za Bohuslavem Martinů

Vzpomínka P. Al. St. Nováka na tehdy nedávno zemřelého Bohuslava Martinů, uveřejněná v Katolických novinách 20. září 1959.

Když jsem v letech 1917–1923 kaplanoval a později administroval Děkanský úřad v Poličce, byl v Pánu zesnulý na začátku své tvůrčí a umělecké práce a slávy. Krásy svého rodného kraje, promítnuty tvůrčím srdcem, odíval nejkrásnějšími tóny symfonií, kantát, oper, zatím co jeho bratr, akademický malíř, usiloval, aby postihl krásu Vysočiny barvou štětce.

To již skladatelova rodina nebydlila vysoko mezi nebem a zemí v hlásce děkanského chrámu sv. Jakuba. Zakoupili malý domek, kde pisatel vykropil svěcenou vodou tělesnou schránku skladatelova otce*) a doprovodil ji v rakvi do děkanského chrámu sv. Jakuba, k jehož uctění složil Bohuslav Martinů nadšenou kantátu. Poněvadž měl pohřbívající kněz před sebou dva nadšené mladistvé umělce a sám se hlásil též k cechu spisovatelskému, dal si zvlášť záležet na promluvě nad hrobem na útulném svatomichalském hřbitově. Dojemně se rozloučil s posledním poličským hlásným a pozůstalým synům a dceři radil, aby vždy tíhli k výšinám krásy a umění, k vysokým metám života, když ve výšinách věže blaženě prožívali své mládí. A Bohuslav se tím řídil celý svůj život, který trávil ze dvou třetin v cizině.

Léta nelítostně prchala a pisatel se s Bohuslavem již osobně nesetkal. Sledoval pozorně jeho tvůrčí činnost a slávu. V roce 1957 na podzim schvátila jej, aby s poličským rodákem navázal zase alespoň písemný styk. Od skladatelovy sestry vyžádal si adresu, chtěje mu napsat dopis do věčného města Říma, kde za svých studií pobyl též třicet měsíců. Ale sestra odepsala, že se bratr stěhuje do Švýcar. Počkal jsem tedy, až se zabydlel, a napsal jsem mu. Ladil jsem dopis vzpomínkami na mládí, na krásný vánoční čas v Poličce, kdy téměř v každém domku stavěli umělecké lidové jesličky, a k dopisu připojil jsem verše, aby mi je na památku zhudebnil. Téměř obratem mně odepsal na

švýcarském psacím stroji, který nemá háčků a čárek nad písmenkami. V Nasavrkách četl jsem pak s napětím jeho dopis:

„Vážený a milý pane děkane!
Děkuji Vám srdečně za vzpomínky na dávná léta v Poličce v dobách vzdálených. Vaše básně jsou velice krásné a dojemné a vrátím se k nim, až se zase trochu usadím. Jak víte, můj život je potulný. Právě jsme se s paní přestěhovali z Říma, kde jsme trávili celý rok, a tak zase si musíme zvykat na nové bydliště ve Švýcarech. Práce je stále dost, ať jsme, kde jsme. Teď pracuji na své opeře a pro nic jiného nemám smysl. Ale slibuji Vám, že jak budu mít čas, k Vašim básním se vrátím a snad se mně podaří ověnčit je hudbou. Jak bude dále, nevíme, ale doufám, že snad bude mně možno podívati se po dlouhých letech do vlasti.“

K veliké své žalosti nedočkám se již veršů, oděných tóny. Ani Polička již neuzří svého syna, který už náleží vzpomínkám. Jen bronzová deska na děkanské věži poličské bude oznamovat kolemjdoucím, že tu spatřil světlo světa zdejší rodák, slavný hudební skladatel **), a v městském divadle před hřbitovní branou zazní občas sladká hudba jeho Otvírání studánek.

P. Al. St. Novák se narodil 9. 6. 1891 v Petrovicích u Lanškrouna. Jeho životní pouť skončila 5. 4. 1968 a byl pochován ve svém rodišti Petrovicích u Lanškrouna.

**) Ferdinand Martinů, bývalý pověžný, zemřel 12. října 1923 ve věku 70 let.*

***) Bohuslav Martinů, * 8. prosince 1890, + 28. srpna 1959 v Liestalu (Švýcarsko), byl pohřben, podle vlastního přání, na Sacherově pozemku na Schönenbergu*
Tělesné ostatky Bohuslava Martinů byly po dvaceti letech přivezeny do rodné Poličky a uloženy do rodinného hrobu, v předvečer jeho dvacátého výročí úmrtí, k jeho rodičům, sourozencům a manželce Charlotte, která byla do tohoto hrobu uložena k věčnému odpočinku 11. prosince 1978.

dvoustranu připravil Mirek Andrle

Pro (dospělé) bystré hlavy

Řešení z minulého čísla:
Práci Václava Levého na soše beletristicky ztvárnil Jakub Arbes v romanetu Těžiště ve sbírce Z ovzduší umění. Pískovcová kopie sochy od Bernarda Otto Seelinga z let 1867–1869 zdobí hrob Václava Levého na vyšehradském hřbitově v Praze.

Nový úkol:
Kaple patronky Horního Předměstí sv. Anny byla postavena r. 1916 jako náhrada za zbořenou kapli.

Ví někdo, kde stála tato původní kaple?

Pěší pouť za umělce

tentokrát vyráží z Poličky

Pěší pouť za umělce na rozhraní tří diecézí

V neděli 28. července 2019 se uskuteční zahájení 13. ročníku Pěší poutě za umělce, která letos startuje v Poličce. Do cíle poutníci dojdou v pátek 2. srpna a následujícího dne bude letošní pouť ukončena slavením děkovné mše svaté od 9.00 v kapli poutního místa Kalvárie. Trasa tedy vede krajinou tří diecézí: královéhradecké, brněnské a olomoucké.

Zastaveními na trase v průběhu celého týdne budou Bystré, Svojanov, Olešnice, Kunštát, Boskovice, Letovice-Podolí, Velké Opatovice a Jaroměřice u Jevíčka s poutním místem Kalvárie. Náplň poutě, stejně jako předešlé roky, zve veřejnost k putování, ke slavení mše svaté a také ke kulturně-uměleckému programu. Ten nabídne setkání s významnými osobnostmi, které jsou spojeny s místy na trase a letos slaví výročí: patří mezi ně hudební skladatel Bohuslav Martinů, básník František Halas, kněz Ladislav Kubíček a kardinál Tomáš Špidlík, SJ. Před cílem by měl do Velkých Opatovic zavítat místní rodák a emeritní pomocný olomoucký biskup Josef Hrdlička a rodák z nedalekého Jevíčka P. František Lízna, SJ.

Dalšími hosty, kteří přislíbili svou účast, jsou br. Radek Navrátil, kapucín, který coby rodilý Poličan věnoval svou závěrečnou práci svého studia na olomoucké teologické fakultě křesťanskému rozměru díla B. Martinů, dále houslové DUO LYRICO z Brna (Magdalena a Štěpán Graffe), interpreti skladeb B. Martinů, manželé Ilčíkovi z Dubňan, blízcí přátelé o. Ladislava, Miroslava Vítková z Boskovic zabývající se životem a dílem kardinála Špidlíka.

A protože smyslem pouti je vždy vycházení směrem ven, někam a za někým putovat s určitým úmyslem a protože papež František v letošním roce akcentoval misijní úkol církve, tedy vycházet z církve ven do světa a přinášet dobrou zvěst, že Kristus vstal z mrtvých, ukázal se jako vypovídající motto osmý verš z šesté kapitoly proroka Izaiáše: „Koho mám poslat, kdo nám půjde? Řekl jsem: Zde jsem, mne pošli!“

Informace o programu 13. ročníku Pěší poutě za umělce budou k dispozici na webových stránkách KulturaSlova.cz, www.ado.cz a na dalších webových stránkách míst na trase i na webu mediálních partnerů. Případné dotazy a informace vám podá hlavní organizátorka Martina Pavlíková z Centra pro kulturu Arcibiskupství olomouckého na čísle 587 405 402 nebo na e-mailové adrese pavlikova.martina@ado.cz.

Martina Pavlíková

Vrt Boží lásky

Boží Trojici představují:
oko – Otec,
kříž – Syn
a holubice – Duch svatý: Boží láska,
která Otce se Synem propojuje.
Trojice je společnou energií,
jež roztáčí dílo vykoupení člověka –
kříž, který zasahuje nesmazatelnou stopou do stvořeného světa.
Nechává puknout tvrdou skořápku země,
aby z ní mohlo prýštit žhavé a jasné světlo,
podobně jako z tvrdého srdce člověka
může vytékat rosa Boží lásky do něj vložená.

Obohacování ve farnosti je vzájemné

Rozhovor s P. Miloslavem Brhelem

V nedávné době jsme nabyli nového luxusu – možnosti volat po Evropě za stejnou cenu jako po naší republice. Této příležitosti jsem využil minulý týden, abych zavolal někdejšímu duchovnímu správci poličské farnosti. Přestože svá studia ukončil jen o pár dní dříve, do telefonu zněl zcela střízlivě a vzhledem k tomu, jak ochotně odpovídal na mé otázky, to vypadalo, že ani kocovinou netrpěl. Prostě asketa.

Mílo, aktuálně bude asi lidi zajímat nejvíc, jak se ti povedlo zakončit studia.

Napiš tam, že dobře.

Tak vidím, že než jsem přišel do Poličky, měli tady ještě mnohem stručnější kázání. Nemohl bys to rozvést?

Toto úterý jsem složil poslední ústní závěrečnou zkoušku, písemné zkoušky a závěrečnou práci už mám za sebou.

A na jaké téma jsi psal závěrečnou práci?

Psal jsem na téma rozlišování. Minulý rok tu měli biskupové v Římě synod o mládeži a rozlišování povolání, na kterém mluvili o rozlišování Boží vůle v konkrétním životě. V práci jsem rozpracovával 6 postojů, které zmiňuje Jacques Philippe v knize Volání k životu a které nám pomáhají vnímat Boží vůli. Zároveň ukazují, že rozlišování není v první řadě nějaká technika, ale životní nastavení, životní styl.

Jakých šest přístupů to je?

Víra a důvěra v Boha, duchovní doprovázení, žít v přítomnosti (schopnost flexibility), umět přijímat utrpení, vděčnost a modlitba. U každého jsem se zastavil a kromě zmínek v církevních dokumentech jsem hledal podklad pro tyto přístupy v životě biblických postav a svatých. To pro mne bylo nejvíc obohacující, jak jsem znovu zjišťoval, jakou živost a důležitost mají pro náš život příběhy biblických postav.

Který z řady kurzů, které jsi absolvoval, ti dal podněty a inspiraci pro duchovní život?

Poslední semestr jsme měli třeba výborný kurz *Vidět neviditelné*, ve kterém nám profesorka moc pěkně ukazovala, jak různé biblické postavy dokázaly zahlédnout Boha v obyčejných událostech života. Stejně tak mi přišel obohacující kurz o Eucharistii.

A co italština, jak bylo náročné skládat zkoušky a psát práce v cizím jazyce?

Hodně. Ale postupně se to zlepšovalo. Díky tomu jsem zase získal přístup k biblickým komentářům a dalším zdrojům, které v češtině nemám, a z toho hlediska to bylo moc přínosné.

Co ti na italské kultuře přijde dobré?

Přijde mi, že Italové řadu věcí příliš neřeší a nehrotí. Je to vidět dobře na dopravě, ale ta volnost, se kterou si Italové vykládají leckteré dopravní předpisy, vyžaduje také nemalou ohleduplnost.

Osobně jsem si uvědomil, že jsem byl už poitalštěn, když jsem v klidu přecházel na červenou, přestože na druhé straně přechodu stáli policisté…

Podobně to bylo i se mnou, když jsem v prvním roce jel na kole a zastavil jsem na červenou, tak jsem trochu zkomplikoval život ostatním cyklistům, kteří vůbec nečekali, že zastavím. A teď nedávno jsem jel na zkoušku a policajt zastavil na motorce na červenou a já jsem na kole projel vedle něho a usmál se na něj. Mám za to, že by mu přišlo zvláštní, kdybych na červenou zastavil.

A na co se naopak těšíš do Čech?

Přeci je to jen cizina. Těším se na to, až nebudu muset zápasit s italštinou, a na české podnebí se taky těším, ta římská vlhkost dokáže být nepříjemná jak v létě, tak v zimě.

Těšíš se už do farnosti, nebo by ti nevadilo zůstat v Římě ještě dva roky na doktorském studiu?

Oboje. Těším se na pestřejší život ve farnosti, ale vždycky, když si někde zvyknu, tak je pro mne přechod do nového náročný. Od začátku jsem ale věděl, že

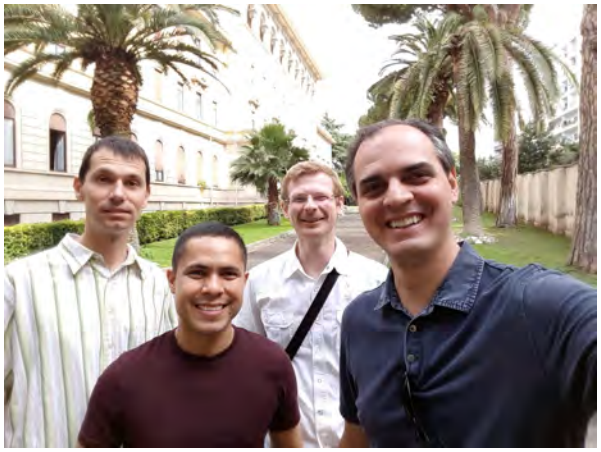

Otec Milan Romportl teď slavil padesátku a za chvilku bude mít už deset let kněžství. Ty už jsi knězem jedenáct let, co jsi za těch jedenáct let zjistil?

Toho určitě bylo dost, ale zrovna teď mě napadá zjištění, jak moc je obohacování ve farnosti vzájemné. Člověk si připravuje kázání, katecheze a další věci, ale mne samotného to obohacuje snad ještě mnohem víc než ostatní. Posvěcování skrze službu je pro mne důležité.

to bude na dva roky, takže se spíš těším.

Tak teď máš měsíc na to, aby sis orazil po tom závěrečném studijním vypětí, oběhal pár formalit a pak už tě čeká stěhování do Červeného Kostelce. Nebudeš potřebovat pomoc se stěhováním?

Nad tím jsem ještě vůbec nepřemýšlel, ale dost možná by se nějaké větší auto hodilo (smích).

Tak díky moc, že sis na nás udělal čas.

A nezapomeň tam napsat poděkování pro farníky za jejich modlitby. Vnímal jsem, že i díky tomu to vždycky nějak vyšlo, i když to mnohdy nebylo snadné.

Ke zdárnému ukončení studia pogratuloval
P. Tomáš

Otec Míla na skok v Poličce

Dá-li Pán Bůh, pak bude P. Miloslav Brhel sloužit sobotní a všechny nedělní mše svaté v Poličce a Pomezí 27. a 28. července. Přijďte jej pozdravit, pogratulovat mu a popřát mu mnoho Božího požehnání do dalšího pastoračního působení.

Vysvětlení k titulní straně

Ne, nebojte, nic Vám neuniklo, otec Míla ještě nebyl jmenován biskupem, jak by se mohlo zdát z titulní strany. Jedná se o fotku z tradiční nepomucenské mikulášské taškařice.

Svatý Jakub Větší (starší)

Světec měsíce července

Bratr evangelisty a apoštola Jana (otec Zebedeus). Narodil se v čase Kristova narození, zemřel kolem Velikonoc r. 44 v Jeruzalémě. Jako první z apoštolů zemřel mučednickou smrtí sťat mečem. Jeho ostatky byly přeneseny do Španělska. K je- jich uchování byl postaven a posvěcen 25. července 816 v Galicii kostel sv. Jakuba, z něhož se stalo od 10. století slavné poutní místo Santiago (St. Jakob) de Compostela. K tomuto místu vznikaly četné slavné poutní cesty, které jsou lemovány kláštery, kostely (skoro všechny ve stylu nové katedrály v Santiagu započaté r. 1075), útulky a kaplemi.

Svatý Jakub je patronem: Španělska, válečníků, dělníků, lékárníků, drogistů, kloboučníků, voskařů, kovářů řetězů, poutníků, za počasí, jablek a polních plodin, proti revmatismu.

Znázornění a atributy: na dřívějších znázorněních vidíme Jakuba Většího jako apoštola, většinou s knihou. Později se objevuje téměř vždy jako poutník s holí, láhví, pytlíkem a kloboukem. Zjevuje se ve španělských bitvách proti Maurům. Poutník s mušlí hřebenatkou, s růžencem, s holí či kyjem; meč.

Nad hlavním oltářem děkanského chrámu v Poličce se majestátně tyčí socha patrona chrámu Páně svatého Jakuba, zhotovená českým sochařem Václavem Levým z kararského mramoru v Římě, kde ji papež Pius IX. posvětil *). Apoštol drží v levé ruce rozevřenou knihu a ukazováčkem své pravice upozorňuje na citát: Fides si non habeat Opera mortua est in semet ipsa (Víra bez skutků je sama o sobě mrtvá), Jak 2,20; na soklu nacházíme nápis Ponižte se před obličejem Páně a povýší Vás. 4,17. Což je List Jakubův 4,10. Soše věnoval také Jakub Arbes roku 1886 své romaneto Těžiště ve sbírce Z ovzduší umění. Pískovcová kopie sochy od Bernarda Otto Seelinga z let 1867–1869 zdobí hrob Václava Levého na vyšehradském hřbitově v Praze.

Mirek Andrle

**) Pius IX. (vl. Jménem Giovanni Maria Mastai-Ferreti) – jeho pontifikát 1846–1878, více než 31 let (11 559 dní), je nejdelší v historii. Do Poličky byla socha slavnostně přivezena 28. prosince 1864 a osazena na hlavní oltář 4. února 1865.*

Pro chytré hlavičky

Při opravě kostela sv. Jakuba se za jedním trámem našla báseň. Bohužel však se z každé sloky nezachoval poslední verš. Bylo rozhodnuto, že tato činnost bude přidělena dětem a dalším bystrým hlavičkám z naší farnosti, které se jistě této náročné a důležité restaurátorské role ujmou.

Vyberte správný konec verše:

U kostela vstupu
namáčíme ruku.
Proč to takhle bývá?
Křest se……..
a) tak vypíná
b) připomíná
c) zapomíná

Blízko u oltáře
kousek od faráře
kdo se umí chovat
chodí…….
a) slony chovat
b) růže trhat
c) ministrovat

Pokud farář káže
a přitom se táže,
lidé pozor dají
přitom…….
a) pospávají
b) posnídají
c) poslouchají

Penízky se sbírají
při té sbírce kostelní.
Roli hraje velice
…….
a) úmysl dobrodince
b) kdo přispěje nejvíce
c) kdo přidá PIN ke kreditce

I při mši jsou chvíle,
kdy je ticho milé.
A při něm se ztišíme
…….
a) soukromě se modlíme
b) jen na špičkách stojíme
c) hlučné dítě dusíme

A na závěr mše,
když se řeklo vše,
pan farář nám žehnaje
……
a) kdo uteče vyhraje
b) zbožný se pokřižuje
c) nás tu dneska ale je

Pravidelnosti a nepravidelnosti

Společenství ve farnosti

Schůzky mladších dětí: 13.–20. 7. chaloupka
Schůzky starších dětí: 16.–23. 7. chaloupka
Hraní deskových her: kromě 1. 7. každé prázdninové pondělí na faře od 17:00

Sbírky minulý měsíc:

	Polička	Pomezí
2. června: oprava kostela sv. Jakuba	28 205 Kč	3 352 Kč
9. června: pro farnost	11 138 Kč	3 328 Kč
	Modřec 993 Kč	
16. června: pro farnost	9 843 Kč	4 555 Kč
23. června: na charitu	14 319 Kč	2 930 Kč

Program pouti za umělce v Poličce
Neděle 28. 7. 2019

10:30 Mše svatá v kostele sv. Michaela
17:00 Svátostné požehnání v kostele sv. Michaela
17:20 Jak jsem potkal Bohuslava Martinů: vyprávění kapucína fr. Radka Navrátila bude provázet hudba B. Martinů v podání houslového DUA LYRICA (Magdalena a Štěpán Graffe) v kostele svatého Michaela

Prázdninové mimořádnosti v nedělních bohoslužbách

Pouť na Baldě
Neděle 4. 8. 2019: Mše svaté v 9:00 a 10:30 (hlavní poutní) budou na Baldě a nikoli v Pomezí a u sv. Michaela

Pouť v Květné
Neděle 11. 8. 2019: Mše svatá v 10:30 bude u sv. Vavřince v Květné a nikoli u sv. Michaela

Koncert festivalu 555
Neděle 25. 8. 2019: Mše svatá kvůli koncertu v 10:30 nebude, namísto toho bude mše svatá v kostele sv. Michaela večer v 18:00.

Rozpis bohoslužeb

Neděle 30. 6. 13. neděle v mezidobí	7:30 M: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: za zemřelého Miloše Baláše, živé a zemřelé členy rodiny 10:30 M: za živé a zemřelé z rodu Šafářových
Pondělí 1. 7.	7:00 K:
Úterý 2. 7.	7:00 K:
Středa 3. 7. sv. Tomáše	18:00 M: za Adolfa a Marii Marečkovy a jejich vnučku Silvinku
Čtvrtek 4. 7. sv. Prokopa	15:30 LDN:
Pátek 5. 7. Slavnost sv. Cyrila a Metoděje	18:00 M: na poděkování za Boží ochranu a za důvěru v Jeho dobré vedení
Sobota 6. 7.	18:00 M: za živé a zemřelé členy rodiny Andrlíkovy a Vlkovy
Neděle 7. 7. 14. neděle v mezidobí	7:30 M: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: 10:30 M: za Otakara Kuklu, Stanislava Vondru a Ladislava Pavliše, živé a zemřelé toho rodu
Pondělí 8. 7.	7:00 K:
Úterý 9. 7.	7:00 K: za Karla Sýkoru a jeho sestru Antonii
Středa 10. 7.	18:00 M: za živé a zemřelé z rodu Radiměřských
Čtvrtek 11. 7. sv. Benedikta	15:30 LDN:
Pátek 12. 7.	18:00 M: na poděkování za uzdravení
Sobota 13. 7.	18:00 M: za zemřelou Boženu a Františka Flídrovy, zetě a živé a zemřelé toho rodu
Neděle 14. 7. 15. v mezidobí	7:30 M: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: za rodinu Juklovu, děti a vnoučata 10:30 M: na poděkování za dar manželství s prosbou o požehnání

Pondělí 15. 7. sv. Bonaventury	7:00 K:
Úterý 16. 7.	7:00 K:
Středa 17. 7.	18:00 M:
Čtvrtek 18. 7.	15:30 LDN:
Pátek 19. 7.	18:00 M:
Sobota 20. 7.	18:00 M: za syna Pavla a za živé a zemřelé členy rodiny Boštíkovy a Jílkovy
Neděle 21. 7. 16. v mezidobí	7:30 M: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: za živé a zemřelé z rodiny Ptáčkovy a Kopeckých 10:30 M: za Jindřišku a Václava Šafářovy a jejich rodinu
Pondělí 22. 7. sv. Marie Magdalény	7:00 K:
Úterý 23. 7. sv. Brigity	7:00 K:
Středa 24. 7.	18:00 M:
Čtvrtek 25. 7. sv. Jakuba.	15:30 LDN: 18:00 M: za Josefa Smolu, rod a všechny dobrodince kostela sv. Jakuba
Pátek 26. 7. sv. Jáchyma a Anny	18:00 M: za Cyrila Navrátila a celý rod
Sobota 27. 7.	18:00 M: za Marii Talandovou a Vincence Talandu
Neděle 28. 7. 17. v mezidobí	7:30 M: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: 10:30 M: za Anežku a Josefa Procházkovy a živé členy toho rodu
Pondělí 29. 7. sv. Marty	7:00 K:
Úterý 30. 7.	7:00 K:
Středa 31. 7. sv. Ignáce z Loyoly	18:00 M: za odpuštění
Čtvrtek 1. 8. sv. Alfonsa Marie z Liguori	15:30 LDN:

Pátek 2. 8.	18:00 M:
Sobota 3. 8.	18:00 M: za Marii Fixovou a její rodinu
Neděle 4. 8. 18. v mezidobí	7:30 M: za živé a zemřelé farníky 9:00 Balda: za Oldřicha Heyla, živé a zemřelé členy rodiny 10:30 Balda: za poutníky
Pondělí 5. 8.	7:00 K:
Úterý 6. 8. Svátek Proměnění Páně	7:00 K:
Středa 7. 8.	18:00 M: Za živé a zemřelé z rodu Killarových a Trávníčkových
Čtvrtek 8. 8. sv. Dominika	15:30 LDN:
Pátek 9. 8. sv. Terezie Benedikty od Kříže	18:00 M:
Sobota 10. 8. sv. Vavřince	18:00 M: na poděkování za 57 let manželství s prosbou o Boží požehnání pro děti
Neděle 11. 8. 19. v mezidobí	7:30 M: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: za rodiče Dvořákovy, živé a zemřelé členy rodiny 10:30 Květná:
Pondělí 12. 8.	7:00 K:
Úterý 13. 8.	7:00 K:
Středa 14. 8. sv. Maxmiliána Marie Kolbeho	18:00 M: za Václava Mlynáře a rodinu
Čtvrtek 15. 8. Slavnost Nanebevzetí P. Marie	15:30 LDN 18:00 M:
Pátek 16. 8.	18:00 M:
Sobota 17. 8.	18:00 M: za rodinu Popelkovu, s prosbou za Boží požehnání a za zdraví pro děti
Neděle 18. 8. 20. v mezidobí	7:30 M: za živé i zemřelé farníky 9:00 J: za zemřelou Ludmilu Kuchtovou 10:30 M: za Boží ochranu pro rodiny synů a dar víry

Pondělí 19. 8.	7:00 K:
Úterý 20. 8. sv. Bernarda	7:00 K:
Středa 21. 8. sv. Pia	18:00 M:
Čtvrtek 22. 8. Panny Marie Královny	15:30 LDN: za Ludmilu a Františka Novotných a celý rod
Pátek 23. 8.	18:00 M: za Bohuslava Bartoše, manželku, za živé a zemřelé z obou rodů
Sobota 24. 8. sv. Bartoloměje	18:00 M: za rodiče Andrlíkovy a rodiny synů a vnoučat
Neděle 25. 8. 21. v mezidobí	7:30 M: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: za Jiřího Dočekala, rodinu Dočekalovu a Kadlecovu 18:00 M: za zemřelou Marii Špidlenovou a jejího syna Evžena
Pondělí 26. 8.	7:00 K:
Úterý 27. 8. sv. Moniky	7:00 K:
Středa 28. 8. sv. Augustina	18:00 M:
Čtvrtek 29. 8. Umučení sv. Jana Křtitele	15:30 LDN:
Pátek 30. 8.	18:00 M:
Sobota 31. 8.	18:00 M: na poděkování a na dobrý úmysl
Neděle 1. 9. 22. v mezidobí	7:30 M: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: za zemřelého Miloše Baláše, živé a zemřelé členy rodiny 10:30 M: za manželství a rodinu

Legenda: místa konání bohoslužeb
M: kostel svatého Michaela v Poličce
K: kaple na faře v Poličce
J: kostel svatého Jiří v Pomezí
E: evangelický kostel v Poličce
LDN: Léčebna dlouhodobě nemocných v Poličce
P: Penzion v Poličce